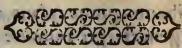

IOANNIS DESPAVTERII.

2

DE GENERIBVS NOMINVM.

Regulae generales de significatione.

OMne uiro soli quod conuenit esto uirile;
Omne uiri specie pictum, uir dicitur esse.

Esto foemineum recipit quod foemina tantum.

Foemina dicatur, facie pictum muliebri.

Quicquid utriq; datur, comune locatur: ut exul.

Um neutrum pones: Hominum si propria tolles.

Adiectiuatrum generum, communia sunt.

Esto genus uarium, fuerit nisi terminus idem.

Mobile pro fixo (tacitum si subfit) habetur:

Quod si non tacitum subfit, neutri generis fit.

Masculinum fluuij nomen decet usq; reponi.

Comunis proprio quandoq; genus lego iunctum.

Insula, & urbs, regio capit hanc: Neutrum genus

optant.

Zeuma, Reate, Argos, Praeneste, & Tybur, & Ispal.

Cære, Nepes: Neutrum uel masculinum dabit.

Anxur.

Hoc Cim vult: Hic aut hanc donat Lesbos, Abydos

Hic Sulmo, hic Acragas: Pluralia in i, maribus do.

A plurale, genus neutrum sibi poscit ubique.

Arboris est nomen muliebri: Dat hic oleaster,

DE GEN. NOM.

Vt spinus: platanō, acer & thus robur, habet hoc.
Arbor vixq. filer: dabit hic aut hoc tibi suber.
Hic aut hæc libanus, pinus, rubus, atq. cupressus.
Ex se nullius generis, pro nomine sumptum,
Est neutrum; ceu littera, uox quoq. materialis.

Epicœnum genus.

Nomina, quæ uolucres signant, piscesq., ferasq.;
Si non discernant sexum, dicas epicœna.

Græca suo generi seruari & barbara possunt.

Regulæ speciales. De terminatione.

A Hæc dat a. Do. neutris cū pascua, māmona, māna:
Hadria masculeū datur, atq. cometa, planeta.
Hic aut hæc talpa cum panthera dato dama.
Sit neutri generis, per a, quicquid tertia flectit.

E Hoc dat e. Fœmineo generi do græcula primæ.

I & O I, neutrum pono. Finita per o, maribus do:
Pondo loca neutrum. Verbale io, cū caro uult hæc
Talio iungatur, posuit quod Valla virile:
Iungito fœmineis do, go: Sed mascula sunt o
Ordo, udo, harpago, cudo, ligo Sed dubitabis.
Margo, Cupido: quibus iungunt cū cardine bubo.

VCDLTV, c, neutra loco d, uel l t: Sed hæc dabit hæc

Aut hoc: Sol, mūgil dāt hic, ut fal, quod & hoc uult

AN, IN, An, in, on, maribus dantur: Sint neutra secunda:

ON, Hic aut hæc python: Syndon muliebris, & icon.

EN En neutrum pono: Mas est cum pectine, lichen,

Et ren, siue rien, atagen, splen, iungelienem.

AR Ar petit hoc: Sed lucar auis cū baccare uult hæc:

Nunc iubar hoc tātū poscit, iubar hic dedit olim.

Er petit hic: Terræ hoc foetus (cucumer nisi) po
 Vber, iter, uber, cancer, ternæ atq; cadauer, (scit.
 Ver, spinter, tuber: Dabit hic aut hæc tibi lynter.
 Ir iunges maribus: neutri generis tamen est hir.
 Hic, dat or: Hæc arbor: Cor, ardorq; hoc, marmor
 & æquor.
 Hoc dat ur: Hic furfur capiet cum vulture turtur.
 As petit hæc: Neutrum est uas nasis, fasq; nefasq;
 Atque ceras: Vult as hic assis, ut omnia primæ
 Nomina: quæis addes adamas, elephas, acragasq;
 Es fit fœmineum: Tudes hic vult poples & ames,
 Pes, aries, paries, palmes, cum limite stirpes,
 Et formes, trames, termes, cum gurgite celpes,
 Et uerres, merges: quibus addito Græca, diesq;
 Tempore pro certo, cum prole: dat hæc hira raro:
 Hiponians neutru dabimus uelut æs, cacoethes
 Miles, eques, cocles, generis communis & hospes,
 Indiges, antistes, uates, interpretes, & hæres,
 Et pedes. Ast hic aut hæc fixum suscipit ales.
 Is dabo fœmineis: Sunt mascula piscis, & axis,
 Glis, callis, uermis, sotularis, acynacis, orbis,
 Et cenchris uectis, postis, cum sanguine fascis,
 Et fustis, mensis, collis, caulis quoq; follis,
 Et cassis, torris: quibus addes pollis, & ensis.
 Sic delphis, cucumis, uomis compositaq; ab asse,
 In nis finitum, lapis, unguis, aqualis, aprilis:
 Hic aut hæc finis, clunis, cum corbe canalis,
 Anguis, & alcyonis, torquis, puluis, cinis, amnis,
 Os marib. detur: sint neutra chaos, melos, os, os,

ER

2V

I R

OR

VR

AS

ES

IS

OS

93 Atq; epos: Hæc arbores dices, cui iungito cos, dos,
Cum multis Græcis: per us hæc uertere Latini.

VS Vs mas nō ternæ: quod ternæ est, dicitō neutrū;

91 Fœmineum domus est, & uānus, humus, colus,

90 aluus,

Et tribus, atq; manus, seu porticus, ac acus, idus:

94 Dat pecus hæc, pecudis, subscusq; palusq; salusq;

2A Quæq; senex, iuuenis, cū seruiō nomina donant,

Et uirtus, incus. At mascula sunt lepus, & mus:

Et quæ pus donat, ueluti chytrapus, uolo iungi.

22 Carbasus hic aut hæc grossus dāt grus, atomusq;

Lecythus, atque pharus, penus, & specus, & pa-
radylus:

Sic aluus quondam, iunge intybus atq; phaselus,

Pāpinus, atq; arcuus, pro fructu ficus: at hic uult

Pro morbo: nunquam declinat quarta uirile:

Hoc specus, atq; penus dices, dum tertia flectit:

Hic aut hoc uulgus. Solum hoc uirus, pelagusq;:

*S, post con
sonantem.* Fœmineū est laus, fraus, uelut, s, cui consona iun-
cta est:

Mascula sunt pons, fons, mons, saps dum denotat
anguem,

Et cum dente chalybs, assis cui iungito partes,

Et polysyllaba in s, dum p, præponitur illis:

Hic aut hæc forceps, & adeps, frons, cum scrobe,
serpens.

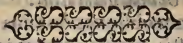
Atq; rudens & stirps, dum truncum significabit.

Hæc petit x. Polysyllaba in ax & in ex, marib. do:

20 Dic tamē hæc fornax, similax, carex, uelut halex,

Addatur uibex, cum forfex, atque suppellex :
 Mascula sunt fornix, phenix cum mastice, uarix,
 Et bōbix, spadix, & oryx, quodq. uncia prabet,
 Grex, & Eryx, sandix, uoluox, calyxq. calixque :
 Hic aut hæc cortex, & onyx cū prole, filex, linx,
 Imbrex, calx, ramex, pumex, obicem uolo iungi,
 Atq. culex, natrix : Sunt qui limax quoq. iungāt.

DE HETEROCLITIS.

ANOMALA, SIVE HETEROCLITA,
 & primum

IN SINGULARI MASCULINA,
in plurali neutra.

Mascula sunt primo numero, sed neutra se-
 cundo,

Dindymus, infernus, locus, Ismarus, & iōca,
 cetus,

Mænala, Taygetus, ceu tartara, Masfica, Auernus,
 Sibila, Pangeus, ceu Tanara, carbasa, Dant hi

Quædam plurali, uerum loca non damus arti.
In singulari fœminina; In plurali neutra.

Hæc prius, hæc post dant tibi, pergamus, atque
 suppellex.

DE NOM. HETEROCLIT.

In singulari neutra, & in plurali masculina:

Mascula plurali numero sunt, neutra priore,
Elysiū, cœlum, quibus aptè iungitur Argos.
Plurali numero sunt mascula, neutra uel frænum,
Et filum, claustrum, rastrum, coniuge capistrum.
Est primo numero neutrum plus; omne secundo.

In singulari neutra, & in plurali femmina.

Dic epulas, & delicias, numerus prior, um, dat.
Balnea dic uel eas, tantum prior, um, numerus dat.
Nudum apud ueteres; nunc usus nudine habebit.

Obliqui heteroclitici.

Anormes seruant obliquos nomina quædam,
Iuppiter est testis, cum multis ante reiectis.

Vas, iugerum, domus.

Vas uasis ternæ; pluraliter esto secundæ.

Plurali tantum numero sit iugera ternæ;

Attamen effertur cum iugere iugeris apte.

Partim sit quartæ, partim domus esto secundæ.

DEFECTIVA, ET PRIMVM

Aptota, id est, indeclinabilia.

Nomen in u, nullum numero uariabo priore.

Nusquam nomen in i, numerosque, notasque re
flecto.

Hinc, duo, tres, unus, uolumus cum, milia, demi;
Et quæ dat centum, testem tibi pono, ducenti.

Barbara multa, id est, nec græca nec latina.

Barbara multa manent non flexa: quibus dato
cape.

Pondo, pedum, nequam, nugæ, hir, fasque ne.

fasque, Nil, nihil, instar, ador, tot, quot, cum prole, utri-
usque :

Adde necesse datis, frit, prestoq. plurima iungūt,
Indocti: ut Rhemis, tu Rhemi flectere debes.

Nominatio singulari carentia, cum

paucis alijs.

Vix retinet rectum frondis, confœmine, frugis,

Cum ditione, dapis, precis & necis, & uicis, atq.

Remigis, addis opem: nisi diuam significaris:

Verberis adijcito: primoris Seruius addit,

Aleo, dat rectos, ut ganeo: jungitur expes;

Ganeo uult etiam quartum, Satias dabit, ate,

Non later, aut uiscus, cum doctis ferre uerebor.

Nex, remex, & daps, parce utēs pulcra putabo.

Vocatio carentia.

Quærens, distribuens, infinitumq. negansq.

Et referens, uocitante carent: pronomē & omne,

Quatuor exceptis, noster, nostras, meus, & tu.

Soli ablatini.

Est ablatius nonnullis solus in usu.

Obijce sponte, diu, noctu, natu, impere, iussu,

Astu, cum promptu, permissu, flamine iunge;

Impetis & spontis flamenq. leges aliquando.

Quibus desunt genitiuus datiuus, &

ablatiuus plurales.

Plurali numero, cum seato, tertius absit,

Et patrius quintæ, Res atque dies capis inde,

Talia sunt ius, thus, æs, os, far, defruta, morum.

Hordea, mulsa, forū uinū, mare: iungito rus, mel,
Oribus, & uinis, & plura legendo notabis.

Reliqua certis casibus carentia.

Cetera masculi rectum remoueto priorem.
Dic fors forte, luesq; luem: macti dato macte.
Tantundem solum tantidem debet habere.

Cum primo quartum quintumque specus petit;
& plus

Pluris, & à pluri neutrum, plurale sit omne.

Sappetia, inficia dant quartum: dica dat as, am.

Deque ueru ueruum tollunt: grates dato fratres,

Gratis, grate leges repetundarum repetundis.

Vis, uis, uim, ui dat; quondam has uis, nunc fero
uires.

Ausim cum magno Fabio bene dicere tabum.

Plurali numero carentia.

Propria plurali (nisi sint pluralia tantum)

Cuncta carent, cum mensuratis; herba frutexq;

(De specie loquimur) tamen hac quandoque le-
guntur

Plurali numero, partes ubi significamus:

Sicut, uina, fabæ: Plurale tenent quoque raro

Abstractū, & nomen quinta, nomenq; elementi.

Raro pluralia.

Masculi. Vix plurale tenent limus, cum sanguine, fumus,
Et fimus, & mundus, muscus, cū nemine, pontus,
Captorum carcer, sopor, & puluis, penus, unctus,
Cestus, ceu cultus pro auro, ros & genuinus.

Fæmini. Gloria, fama, lues, pix, galla, fames, fuga, uita,

Culpa, strues, par, gaza, salus, cūq; indole, arena,
 Mors tussis, proles, tabes, labes sobolesq;
 Talio, cum cholera, fitis, atque humus, & pituita,
 Lux, plebs, iungantur pubes, contagio bilis.
 Hir, cœnū, fel, pus, uer, nectar, ador, nihil, hepar, *Nentra.*
 Nil, iubar, & nihilum, gluten, uulgus, pelagusq;
 Aeuū, sal, barathrū, cum manna, māmona, pasca,
 Iustitium, foenum, uirus, cum mane, necessum,
 Atque necesse, salum, solium, fas, instar, & halec;
 Adde nefas, letū, uitrū, uiscum, atque macellum,
 Et nitrum, spicum, signumq;, geluq;, solumq;
 Atq; lutum. Sunt his qui longe plura notarunt:
 Si bene discutias doctorum scripta uirorum.
 Multa secus cernēs, quā lex uult grāmaticorum.

Singulari numero carentia.

Distribuens numerus, cū cardine, festa, libriq;
 Cū ludis urbs; multa carent numero ista priore:
 Dant quidam libri numerū tantūmodo primū.

Masculina tantum pluralia.

Masculi generis sunt hæc pluralia tantum:
 Annales, sentes, cancelli, liberi, amores,
 Vepres, carceribus, Luceres, canis, lemures, do
 Furfuribus geminis, natale coelitibus, ceu,
 Manes, & castes, superi, loculi, atque penates,
 Cuique prius foret as, maiores atque minores,
 Primores, fasti, uel fastus: adde Quirites,
 Et pugillares, Seres, Careque, salesque,
 Atque lares, pisces, signum, ceu menstrua menses,
 Atque fori, faces, proceres, sic posterī, & antes,

DE NOM. HETEROCLIT.

Mores, inferi, & ambo dabis, sic codique, cillia
Interdum numero potentur pauca priore.

Fœminina tantum pluralia.

Hæc muliebria sunt tantum pluralia, grates,

Suppetiæ, cunæ, Charites, latebræ, phaleræque,

Antix, & ambages, Alpes, argutiæ, & ædes,

Præstigiæ, Exquilia, bigæ cum fratribus, Idus,

Et decimæ inficiæ, nugæ, scalæq, foresq.,

Copiæ, & antennæ, Gades, diræ atque Calendæ,

Feriæ, & exequiæ, gingiæ, litteræ, & antæ,

Et decretales, inimiciæ quoque, & aræ,

Neniæ, & illecebræ, genæ, opes, nonæ, atq. tenebræ.

Exuviæ, induviæ, paleæ, salebræ, scatebræq.

Cum ualuis, tricæ, thermæ cum naribus, atque

Blanditijs & compedibus, cum sordibus; adde

Clitellæ, sordes, fortunæ, diuitiæq.,

Gratiæ, & insidiæ, sic cautes, reliquæque.

Quisquiliæ, lactes, mappæq, minæq, plagæq.,

Nuptiæ & excubiæ, cum primis, primitijsq. :

Inferiæ, & scopæ, partes si factio fiat :

Cætera uix uersu contingit dicere: uerum

Interdum numero potentur pauca priore.

Neutra tantum pluralia.

Tantum pluralis numeri sunt neutra iuga, arma,

seria, cum rostris, effata, crepundia, Baetra,

Extæ cibaria, tesquæ, Ceraunia, classica lustra,

Cum castris, flabris, cunabula, iusta, pudenda,

Træstra: uerêda, bonis, & munia, doparaphernis,

Aulæis, lachanis, libis, comitia: Lector,

Addes cum spolijs præcordia : sunt secunda
Hæc carchesia, uti uinacea, & ostia, ferta.

Ostrea Grammatici, bellaria, pluraq. iungunt.

Ita sit ternæ, ceu lumina, mania, sicut

Pugillaria, uti sponsalia : milia iunge,

Et uetera, atque mapalia, sic magalia flecto :

Pluraq. perfacilis melius quæ prosa recludet.

Interdum numero potentur pauca priore.

ABUNDANTIÆ.

Multiplex uno sensu dicatur abundans :

Tignus uel tignum sit testis, pisaq. pisum,
Cum penè innumeris : quæ lectio multa docebit.

Quæ composita diuersarum declinationum efficiunt.

Vs uel is, orta uolunt, limus, cera, arma, bacillus,

Norma, iugum, clius, neruus, somnusque, ani-
musque.

Pluraq., cum freno, quæ glossa recludet abundè.

Nomina sub eadem nominatiui terminatione, & eodem
genere, eademque significatione diuer-
sarum declinationum.

Multa tibi flexum dāt quartum, siue secundum :

Vt domus, & laurs, ficus, colus, & penus adde ;

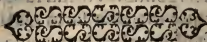
Erlacus, & quercus, pinus cornus, monitusq. ;

Vt quondam lectus ueteres ita plurima flectunt.

Est alijs uariis flexus pro teste sequester.

Cætera, ne longum faciam tibi glossa recludet.

DE COMPARATIONE.

Comparatiui formatio.

DOctior à docti est : ita formes cuncta secunda.

Tollo sinisterior, melior, peior, minor, & plus,

Cum maior : Donant ficus & dicus, entior, apte.

Fortior à forti est, facias ita cætera ternæ :

Iunior excipiunt, à nequam nequior exit.

Superlatiuorum formatio.

Er, rimus, adijciat superanti : Dant timus exter,

Et citer, & dexter : quibus addes rite sinister:

Dic etiam extremus : Maturus dat rimus apte,

Vel simus ; huic iungunt satur : à uetus est rimus usque.

In reliquis simus accipiet patrius positiui,

Atque datiuus in i, tamen s, simus usque præbit.

Excipe postremus, supremus, & optimus, atque

Pessimus, & minimus, cum maximus, intimus adens.

Plurimus, infimus adiunges : entissimus autem

A ficus, atque dicus, facito limus is dato: depta

Cum facilis, gracilis, agilis similisq., humilisq.,

Comparatio imperfecta.

Anterior superante caret. iuuenisq. senesq. .
 Sicut adolescens, cui diues, pluraq. iungunt :
 Temperior solum est: ignorant hæc positium,
 Vltimus, ulterior, prior, & primus: propriorq.
 Proximus: ocyor, atque ocyssimus adijciantur.
 Vs, si uocalis præeat, raro gradus exit
 More prius dicto: Tenuis non additur apte.

DE PRÆTERITIS, ET SUPINIS VERBORVM.

Regulae Generales.

Compositum, simplexque modo flectuntur
 eodem.

Excipies quædam, post clarè notificanda.

A, quoties mutatur in i, per e, pono supina:

Demittur hinc do, go, sapio, fallo, statuoq. .

Quumg. eminat simplex, cõposto tolle priorem:

Quam retinet do, sto natum, ceu discere posco:

Plurima sic olim, ceu nunc præcurro, repungo.

Si sit à præsentì, non desinet esse supino.

Præteritis quæcunq. carent, spoliabo supinis.

Prima conjugatio.

Præteritis aut. facit as, atumq. supinis:

Excipe do dedit atque datum: stetit atque

statum sto,

Cuius compositum stitit, atq. stitum capit apte:
 Doho, lauo laui, lotum, lautum, atq. lautum:
 Poto magis potum iuiui, iutumq. iuuare:
 Præbet ui per itum cubo, cum sono, siue crepare,
 Et domo, siue rono, ueto cum plico: Nexo, xui, xii
 Præbet ui per ætum frico, cum seco, runge necare
 Nulla supina creat mico dans micui: Datur aut
 Nonnullis: aui tantum dat supplico, sicut
 Omne plico uerbum, quod dat cum nomine iun-
 ctum.

Secunda coniugatio.

P Præteritum per ui facit es: per itumq. supi-
 num:

Dat doceo doctum: teneo tentum: pateoq.

Passum sic mistum dat misceo: torreo tostum:

Censeo dat censum: careo cassum caritumq.

Polleo præterito caret: & uix uideo donat:

Quod dat ui neutrum, timeoq. carento supinis:

Tolle ualet, noceo, placeo, doleo, taceoq.

Paret, olet careo, pateo, lateo, calet, & li:

Dant di, sum, prander, uidet, & sedet: At gemi-
 nabit.

S, fessum: stridet, stridi facit, absq. supino:

Di, sum, præterito geminato mordeo donat,

Vt pendet, spondet, tondet. Donat uero ui, tum:

Dic fautum, cautum: Veo neutra carento supinis.

Dant quoq. ui, tum, flet, plet, delet, net, ciet, adde

Cum uiset, ortum oleo, Sed uult adoleuit adultum

Do simplex oleo per ui mage: nata per eui.
 Dant, si, sum, suadet, ridet, manet, hæret, & ardet
 Et terget mulcet, mulget: iubeo geminans, si.
 Indulget, si tum, cum torquet, sapius optat:
 Sorbeo pfi, ptum dat, uel normam rite reseruat:
 Dans a per i, maneo minui facit absq. supino,
 Sic urget, si, uult, cum fulget turgēt, & alget:
 Xi, & tum dant mulcet, mulget, lūget, uelut aūget.
 Xi, friget, lucet, conuiuet: absque supino.

Tertia coniugatio.

Vlt xi, & tumq. cio: Facit & iacit ecit, & actū Cio.
 Elicio per ui dat itum, fratres mage xi,
 ctum.
 Dic fodi, fossū gemino si. Fugi, fugitūmq. Dio. Gio.
 Iui, itūmq. cupit: sapit ui, uel ui dat itūmq. Pio
 Dic capio cepi captum: Rapio rapui ptum.
 Dat pario peperit partū, aut paritū. Quatioq. Rio Tio
 Dat quasi quassum: Cussi cussū dabo proli.
 Vult uō semper, ui, dans utum: Vult struo xi ctū Vō
 Datq. fluo xi, xum: Pluo ui, uel ui dat & utum.
 Vultq. ruo ruitum: dat utum proles tibi solum.
 Nulla supina dabunt metuo, luo, congruo, sicut
 Annuo, cū socijs, cluo, respuo, & ingruo, iunctis.
 Bi, bo, bitūq. facit: Scabo, lambo, carento supinis:
 Vt cubo, sic proles Dant scribo, nuboque pfi, Bo.
 ptum.
 In ui, tum, muta sco: Pasco dat tibi pastum:
 Agnosco, cognosco dabis per itum: Nihil autem Sco

Glisco dabit, uelut inceptiua: Poposcit habeto.
 Poscere: Vult disco didici: Compescit uidi.
 Hæc per itum flectam: Conquæxi tolle supinum.
 Co N, mota ci, ætum, vinco dat: Dicoq̃ xi, ætum,
 Ut duco: Parco, si, sumq̃, pepercit, itumq̃.
 Do. Icere, ci, ætum vult. In, di, sum, do bene uertes:
 Tolle cado cecidi casum: Pandi cape passum:
 Edi, sum vel stum: Dat pedit pepedit, itumq̃.
 Cædo cecidit habet, sic pendo pepedit, & in sum
 Fiet utrunque: quibus par tendo est, dans quoq̃.
 tentum:

Quod do cōponit didit atq̃ ditum dabit usque:
 Dic tamen abscondi, quod, itum, poscit mage
 quam, sum:

Sido præteritum nescit: rudo, strido supinum:
 Tundo facit tutudi, tunsum, compostaq̃, tusum:
 Scindo, scidi, scisum: dat findo, fidi, quoq̃, fissum:
 Et fundo, fudi, fusum: Si, sum, dato ludo,
 Diuido cum vado, rado, ceu lædere, trudo,
 Et rodo plaudo, claudio, & cedo geminans si.

Go. Go vel guo, xi, ætumq̃, facit: Tamen ista supinis
 Guo. N, tollunt, pingo, stringo, cum fingere, ringo:
 Tango facit tetigi, tactum: Dat ago egit & actum:
 Vult frango fregi fractum: pegi, pepigiq̃,
 Et panxi, pactum pango: Capiet lego, gi, ætum:
 At, xi, ætumq̃, dabunt intelligo, negligo, dili:
 Dat pingo pupugi, punxi, punctum uenit inde:
 Dant, si, sum, spargo, mergo, tergoq̃: Locablis
 Per xi, xum, figo, frigoq̃: carento supinis

Cum

Cum dego, fatago; fugo, ceu lingit, & angit :
 Vergo tenet neutrum, velut ambigit. Ho. dato, xi, **Ho.**
 ctum.

Meio facit minxi, minctum; ne dicito mingo. **Io.**
 Lo dat vi: colo, consulo, & oculo datur in ultum **Lo.**
 Altum alo, siue alitum: molitum molo: celloque
 celsum.

Cælo facit ceculi, culsum: pepuli dato pulsum :
 Velli, vel vulsi dat vulsum: fallo fefelli,
 Falsum: sublatum dat tollo sustulit atq; :
 Sallo facit falli, falsum: psallo dato psalli :
 Nulla supina dabunt psallo, volo, iungito prolem. **oy.**
 Mo per vi dat itum: Tremo ponitur absq; supino: **Mo.**
 Dant psi, ptum, demo, promo, cum sumere como.
 Vult emit emi emptum: geminans si, dat premo,
 ssi, ssum.

Ponere cum gigno, per vi, per itumq; locabo: **No.**
 Dico cano cecini cantum: per vi fit & entum,
 Proles: Dat temno psi, ptum: Vi vertimus in tum,
 Præteritis siui, spreui, strauī, quoq; creui :
 Lini, vel liui, leuiue, lituq; supinum est.

Po, psi, ptumq; facit: Rupi, ruptum, dabo rumpo. **Po.**
 Donat vi per itum strepo cum crepo: dat coquo, **Quo.**
 xi, ctum:

Vult linquo liqui; licium natis dapis aptè.
 Ro, vi, tumque dabit: gesi gero vult quoque ge- **Ro.**
 itum:

Vro, ussi, ac vstum: verro ri, si dato uersum :
 Curro, cucurrit habet, cursum: dat vi sero natum

III. CONIUG.

Atq; ertū; dat & euit, itum, sub duplici sensu.

So. So vi, tumq; facit: Si, sumq; faceſſo, capeſſo,
Cum viſo: Pinſo dat pinſuit, indeq; piſtum.

To. Xi, xum dant plecto, cum flecto neſtere, pecto;
Ho. Hæc q; xui, duo dant: Iui, peto donat, & itum:

Mitto facit miſi, miſſum, ſi, geminando ſupino:
Sque meto geminans ſiuit, & ſum: uertoque
uertit,

Et verſum: Sterto dat ſtertuit, abſque ſupino:
Neutrū ſiſto nihil dabit; actiuum ſtitit edat,
Deinde ſtatum format, nobis eſt Gellius auctor

Vo. Dat viuo, xi, ctum: Soluo vi format & utum,
Ho. Vt voluo: Calui caluo facit abſque ſupino.

Xo. Nexo, xui, xum vult: Texo, xuit, indeq; textum.

Quarta coniugatio.

I Vi quarta facit; ui, ſemper vertitur in tum:
Singultit vult ſingultum: Sepelire ſepultum.

Veneo dat vānum: Veni ventum uenio vult:

Pone amicit per vi per ctum: Dat uincio xi, ctū:

Sancio iungatur, quod & iui, format, & itum:

Haurit ſi, ſtum, dat: pſi, ptum, dat ſepio: ſaltum

Et ſaluī ſalio; proles formatur in ultum:

Dat pſi, pſum, cambit: legi hæc quādoq; per iui:

Sentio, ſi, ſum, uult, ut raucio: Fulcio, ſi, tum,

Et ſarſit, ſarſit: Per uī mutatur & ertum,

A pario natum: ri comperit & reperit uult:

Aio præterito caret, & meditantia uerba;

Parturio, eſurio, cum nupturio uolo tolli.

DEPONENTIVM PRÆTERITVM.

Et supina.

EX,or, finitis actiuam fingito uocem,
 Vt potior potio, formabitur inde supinum.
 Nil formant uescor, liquor, medeor, reminiscor:
 Non seruant normam tutus, tuitus, ratus, aptus,
 Et fassus, fructus, fruitusq., profectus, & ultus,
 Atq. sequutus, & experrectus, iunge loquutus,
 Nisus uel nixus gressus, uelut orsus, & usus,
 Oblitus, questus, commentus, iunge misertus,
 Et fessus, mensus, lapsus, nactus, quoq. pactus
 Mortuus, ac ortus; sed donat iturus utrunque.

DE VERBIS DEFECTIVIS,

ET ANOMALIS.

QVæ contra normam flectes, anormia sunt,
 Vt fero, sum, fio, uolo, eo queo, sultis, edo, sis,
 Ausim, quæso, forem, faxo, cedo. Pluraque multo
 Defectiua etiam, sic ambeſt, inquio, & inquam;
 Inſit, aue, ſalue, capſis, apage quibus euge
 Des, & ait, ſodes, ouat: omnia proſa recludet.
 Dor, furo, for, der, fer, vix unquam ſuſcipit uſus.
 Dic, duc, fac, fer, ais, ſice non ſic dicitur aptè.
 Syncopa diminuit de ui formata frequenter.
 Ni diſſyllaba ſint: Tamen inuenies bene noſti,
 Et ſcitti, ſtaſti ſleſti; ſic plura notabis.
 Præteritum ſignant & præſens, præteritiua
 Sub uoce hac, odi, capi, noui, meminiq̃e,

Et pepigi, memini, tote, atq; memento reponit:
 Sunt neutro passiva solet, fit, fudit, & audet,
 Mœreo, cum gaudet; passivum præteritum dāt:
 Ast utrunq; uolunt titubo, placeo, pateoq;
 Suesco, caret, iuro, prandet, nubit, miseretq;
 Cœno, piget, tædet, pudet, & licet, addito poto,
 Et libet, & mereor pro quo mereo quoq; legi.
 Passivè signant sub o, vapulo, vaneō, fio,
 Exulo, cum nubo, liceo quibus addimus aptè.

DE VERBORVM FORMIS.

PRæcipuas verbi forma cognosce quaternas.

De frequentatiuis seu iteratiuis.

Sic iterativum formes, ito fiat ab atum :

V, per o, mutabunt bene cætera verba supini.

Si fuit or, manet or. Sunt cūcta frequentia primæ

Prætereunt legem nato, quærito, fundito, scitor,

Siscitor, atq; agito, sector, loquitor, pauitoq;

Perscrutando libros doctorum, plura notabis.

De inceptiuis, seu inchoatiuis.

Præsentis primiq. modi, coniunge secundæ

Personæ, si uis verba inceptiva creare.

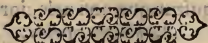
Sic ferues, feruesco facit : Sed tollitur hisco.

De meditativis, quæ, & desideratiua dicuntur.

In meditativis quod in u, fit, iunge supino,

V, semper breuians, rio: sic dabit esurit, esu.

ARS VERSIFICATORIA.

HEXAMETRUM CARMEN,

eiusq; compositio.

Hexametrum senis carmen pedibus sit; &
Daclilius est quintus sextam sibi uult regionem
Spondæus reliquisque locis sit uterlibet horum.

Pedes nothi, siue illegitimi in hexametro.

Hæc te legitimè docui: nam saepe poëta
Ipsa minus seruant: tu quanta licentia cautus,
Est permissa, uide, ne quando turpiter erres.
Nanque rei grauitas quinta in regione locauit
Spondæum: ueluti, Magnū Iouis incrementum.
Datque pedes alios Maro: Tu puer elige legem.

Ultima uersus anceps.

Ultima cuiusque est communis syllaba uersus.
Ne credas esse in sexta regione trochæum.

Pentemimeris, cum alijs casuris.

Per pentemimerim breuis est producta licentèr.

Pentametrum carmen.

Pentametrū uult quinque pedes, pes tertius esto
Semper spōdeus: quartus, quintusq. anapæstus:
In reliquis spondeus erit, uel daclilus, ut uis.

Asclepiadæum carmen.

Vult Asclepiadis uersus spondæon habere
 Principio: binos hinc rite capit choriambos:
 Pirrhius sequitur, quo non uelocior alter.

Sapphicum carmen.

Quinque pedes Sapphus carmen capit, esset tro-
 chæus.

Vult primus, quartusque & quintus: tertius autē
 Dactylus: ipse locum sumes spondæe secundum.
 Hoc carmē, post treis uersus sibi iungit Adonis
 Metrum: quod sic fit; spōdæum dactylus anteit.

Phalæucium carmen.

Quū faciēs carmen, quod cōposuisse Phalæucus
 Dicitur, in prima spondæus erit regione;
 Dactylus inde datur: triplicem cui iunge tro-
 chæum.

Ellipsis & Synalæpha.

Manecat ellipsis: ceu uocalem synalæpha:
 Dictio dum sequitur, quæ à uocali incipiatur.

Vocalis non absumpta, sed correpta tantum.

Non perimens, longam rarò breuiare poëta
 Consueuit, ueluti: Sunt insulæ ore canendæ.

Vocalis ante uocalem immutata.

Id mirare magis: uocalem nil uariatam
 Interdum cernes: uelut, Ionio immenso.

O, ET HEU.

Heu, ò, non perimes; at, ò, interdum breuiabis.

Vocalis ante uocalem in eadem di-tione absumpta.

Vocalem perimunt plerunque in nomine eodē:

Sic Maro doctè refert: Aluearia uimine texta.

Synæresis nulli uitanda.

Omnibus ista licent, huic, cui, dij, dijs, quoq. dehinc, dein,

Proin, deest, semianimis, prout, deorsum præhendere, seorsum,

Sic ij, sic ijsdem: Quædam diuisa leguntur.

Dieresis.

Scandere si bene uis, tu nosce diæresin aptè.

Ex una per quam duplex fit syllaba semper;

Sic syluæ uates lyricus trisyllabon effert.

I, uocalis ubi malè putatur esse consonans.

Nominibus Græcis nō consonat, I, uel Hebræis:

Quapropter dices, Iacobus, Iambus, Iaspix:

Profer Iulus, Iaspis, Ioannes, & Iesse,

Suaueq. ab indoctis laniatum nomen, I E S V S.

Quantitatis Syllabariæ regularum generalium.

Prima de Positione.

Dum postponuntur uocali consona, bina,

Aut duplex, lōga est positu: Quod si duo subsint

Finali, rarò positu producitur alla.

Regula secunda de Liquefcentia.

Cum muta liquidam scribens in syllaba eadem,

Ancipitem ponas uocalem, quæ breuis esset:

Hanc tamen in prosa semper breuiare iubemus;

Sunt l, & r, liquidæ: quæ rārò iuugimus n,

Regula Tertia, de Diphthongis.

Diphthongū produc in Græcis, atque Latinis:

In Græcis semper, uerū subeunte Latina

Vocalis breuio, ueluti, præit, atque præstus. 2

Regula Quarta, de Vocali ante uocalem.

Vocalis breuis ante aliam manet usque Latinis.

Quinque exceptiones.

Ni capit, r, fio, produc: & nomina quinta.

E, seruent longum, si præsit i, ceu specie.

Ancēps ius erit patrio: dic semper alius.

Alterius breuio tantum: commune sit oh:

Caius & Cai produc, conformia iunge.

De Vocali ante uocalem in Græcis.

Hic Græci uariant, nec certa lege tenentur.

Regula Quinta, de Deriuatis.

Deriuata patris seruabit dictio normam:

Consona si patris maneat: docet istud aratrum:

Multa tamen tolles post declarata, uel ante.

Regula Sexta, de Compositione.

Simplicis obseruat mensuram compositium,

Quamuis diphthongus uel uocalis uarietur:

Hanc legem spernunt, dicus à dico innubus, atq.

Pronubus, ambitus, nihilum, cum semisopitus,

Peierat à iuro, cum deierat, agnitus, & cog:

Connubium uaries ab itum comitia dicas.

S: E, E: T: D: I:

Se, produc, & di præter dirimo, atque disertus.

R: E.

Est re, breue: at refert à res producere debes:

Reiicit. & reiecit: nam quæ iacio tibi format,

Iprius interdum tollunt, ut corripiantur.

Addit uel demit metri grauitate poeta.

P R O.

Est pro, breue in Græcis: pro, lōgum ritè Latinis.

Pro correptum.

Corripias pronepos, profugāt, profugit, profici-

scor,

Et procio peto significans: cui iunge procello,

Atque profana, professa, profunda profesta, pro-

fari:

Propino uario, procuro, iungo profundo:

Sic bene doctè locas propello; propāgo, Lucreti.

I, & O, in compositis.

Pars si componens fini prior, i, uel o, donat,

Sit breue: cuncti potens, & Thimōtheus manife-

stant.

Quòd si non semper manet i, producito semper.

Exceptio.

A quotus atq. dies, rectè uariato: at ibīdem

Et tibīcen erit longum, cui iungis vbīque,

Protrahit Aufonius matricīdam grauitate:

Lagōpus; gæilophus; atque Theōphilia produc:

Cum Lūcōpetra; Geōmetra iungitur aptè:

Quod medius facit atque dies; producito sem-

per.

Regula Septima, de Præteritis dissyllabis.

Præteritiua tenent primam dyssyllaba longam:

Tolle bībit, scīdit, & fīdit, ac tūlit, orta que do, sto.

Regula Octaua, de Geminatis præteritis.

Corripiunt binas geminantia, ceu ceciderunt.
Tolle ceciderunt à cado: à pedo, pēpēdī.

Regula Nonā, de Supino dissyllabo.

Cuncta supina tenent primam dissyllaba longam
Præter nata sero, cieo, lino, sto, sino, sisto,
Do, ruo, cum queo, eo, reor: At staturus atū dat.

Regula Decima.

Præ, tum, vocalem de, vi, reliquis dabo longam.

Regula Undecima, de Verborum clementis.

A, IN CREMENTIS.

A, crescens produc: nisi cumento, Dare, primo.

E in clementis.

Ni subit, r, produc, e, semper: quum subit r, do
Cum socio ternæ breue præsens: protrahe rēris.
Semper, e, corripitur præram, rim, ro, bēris adde:
In reliquis produc: quamuis steterunt Maro di-

cat.

I, O, & V, in clementis verborum.

I, produc primo cumento, dummodò quartæ

Est uerbum, debet semper produci iūi.

Corripe præteritis imus undiq. uenimus edit:

In subiunctio rimus, ritisq. licenter

Inuenies: nolito, uelito, uelimus, & itis,

Etsimus, sitis, produc. Erit u breue; non o.

Crementum secundæ declinationis.

Quæ sequitur primam, tantum producit, liberi.

Tertiæ crementum, & AO.

Dicātis, onis ab o, fer: inis breue: protrahis ēnis
On, si uertis in o, mensus sit qui fuit antē.

Dicēs halēcis, nec spernes Melchisedēcis.

David Dauīdis dices: Bogūdis Bogud optat.

Masculēum dat ālis: neutrum formatur ab ālis.
E-lis cum sōlis produc: reliquis breuiatis.

On, nimis incertū est. En inis dat. Cātera produc.

Aris produco neutris: Nectar, iubar aufer:
Protrahe nar nāris, fūris, uēris. Ricimēris.

Byzer, Ser; & Iber; inter, Grācū, æthēre dempto.
O-ris ab or, produc. Cum neutris corripe Grāca,
Arbōris, & memōris breuiēs, indictaque cuncta.

AS.

A-tis, ab as, produc: Ab anas anātis breuiato:
Cātera corripies, nisi uasis: dico uādis uas.

ES.

Es, breuiat: nisi tū locuples, mercesq. quiesque,
Sic hāres: Grācum iungo, quod prābuit ētis.

IS.

Is, breuiat. Tollo glis, glīris. Quodq. dat ītis,
Et Psophis, Crenis, Nefis: Grācum quod in n. fit.

OS.

Protrahit os. tria corripunt bos, cōpos & impos.

VS.

DE QVANT. SYLL.

Vs, breuiat. Tollas præ, dis, ris, tis, quod habebit
V: Præter pecūdis, Ligūrisq., intercutis addo:
At melius meliōris habet: conformia iunge.

BS, PS, MS.

Cōsona cum præit, s, patrij penultima curta est:
Hinc cyclops, seps, gryps, conops, cercops re-
moueto,

Atque Europ̄s, hydrops. Fuge cyclōpis atque
Dolōpis.

Præ, gis uocalem breuior: Producito lex, rex:

Ex, cis abbreviat, Vibex nisi: Cætera produc:

Præter abax, similax, atrax cū dropace, candax,
Fax, & Athax, Pharnaxque, panaxque, storaxque,
colaxque,

Pix, & onyx, illix, histrix, cum mastiche, varix,

Coxendix, & eryx, fornixq., calixq., cilixq.,

Dic filicem, salicem, latricem, natricemque, nū-
uemque,

Cappadocē: celōcē, cū præcōcē: Iungitur istis
Dux, trux, nux, crux, atque uolux: Variabo Sy-
phacem

Et Bebricem: rarō nomen producimus istud.

De primis regula generales.

A solum trahit l, quodq. & dissyllaba mamnas.

E, dissyllaba, d, simul, l, tardant, sed & n, s,

T que uel u. conso: Cætera corripiunt.

M, uel r, in dissyl: Cætera corripiunt.

I, tardant d, uel l, n, s, ceu consonitans u,
O, bogomoso, dissyllaba d, modo tardant.
V, rapiunt b, l, p, polysyllaba t, neq. solum u.

De medijs.

A, tardant g, uel u, medijs: sed cætera curtant.

E, c, d, tardant l, m, n, t, uel u, mihi sola.

I, nisi sit super u, uel q, poscit breuiari.

O, medio tardant s, t: sed cætera curtant,

V, curtant b, uel f, l, p, ceu consonitans u,

Dum subsunt medijs: cætera longa dabis.

Excipienda suæ ponuntur in ordine normæ:

Nunc satis est primam significasse uiam.

DE VLTIMIS.

A terminale.

A, declinatum breuia, sed protrahe sextum,

Et quintum, cuius rectus producitur, & mna.

Producunt nostri quædam muliebria Græca

In recto, ut tegeā: sine teste nihil uolo tale.

Nō declinatum produc, itā, cum quā, demptis,

Et putā, non uerbo: Gintā melius loco longum,

Postea, & ultra leges cum, contra, curta licenter.

Eiā breue est flacco.

E, in ultimis.

E breuia: Primæ produc, & nomina quintæ

Cum natis: addes pluralia cuncta: Secundæ

Iunge docē & socias: Monosyllaba longa repono:

Inclinatiuas præter: Malē cum benē dempto,

Omnia produces aduerbia, siqua secunda

Præstiterit: summiq; gradus aduerbia quæuis.

DE QVANT. SYLL.

Sunt fermē, atq. ferē, producta, quibus dabis ohē. D

I, *Finale*.

I, longum pono: uocitantem contraho ternæ: V

Sæpeq. Græcorum ternum, Minoidi testis:

Sed nisi, siue quasi, mihi, ibi, sibi, ubi uariabis, A

Et tibi, iunge cui: tantum breue moly locatur.

O, *In fine*.

O, commune datur: produc monosyllaba, iungēs

Cum terno sextum: atq. aduerbia nomine natā:

At uariabo cito, cum sedulo, mutuo, crebro,

Seroq.: fit curtum modō solū: sed breuiari

Ergō pro causa non uult: produco quaterno

In casu nomen, fit cuius in suis genitiuus.

O, patrij produc: uariaque gerundia uerba.

V, & B.

V semper produc. B contrahe: Barbara deme. I

C.

C, produc: Præter nēc, donēc: Sed uariabis

Hic, bene pronomen, fac, uerbum iungimus isti.

D, & T.

D, breue ponatur, ceu t: nisi syncopa fiat.

L.

L, breue fit: Cum sōl, sāl, nīl, tolluntur Hebræa.

Pol cōmune uolunt: Tanaquil producere malūt.

N.

N produc: Demas an, in, & prolem, tamen, atque

Forfitan, & forsan, uidén', huic conformia iunges

Quod dat'nis curtum est: uelut on, quod tertia

nescit.

Corripitur quartus, quādo brevis ultima recti
R. (est.)

R, breues: Produc cuius dat patrius ēris:
 Addito ibēr aēr, æthēr. Sit Celtiber anceps,
 Ut cor, non longum melius: Producito tantum
 Cur, fār, lār, fūr, nār, pār: uix prolem breuiabo.

AS.

As produc: Sed, ādis, quæ dant patrio, breuiātur
 Et ternæ quarto: uates bonus Heliās inquit.

ES.

Ponitur, ēs, longum: pluralia corripe Græca,
 Quæ crescūt, uelut, ēs, de sū: penēs, inquit ēs adde
 Cum neutris, & si patrio est penultima curta
 Ternæ: Tolle Cerēs, ariēs, pariēs, abiēs, pēs.

IS.

*I*us, breuiō: uerū plurales potraho casus:
 I-squē, quod in patrio mutatur in itis, & inis,
 Aut entis: Thetis uario: Glīs, Vīs quoque nomē,
 Cum uerbo, longum est: ueluti persona secunda.
 Protrahit is: quoties itis plurale reponit.

OS.

O-s, produc: patrius brevis est, & compōs, & im-
 pōs:

Osq. ossis præbens, rectos breuiato secundæ.

O-s, recti produc, quoties tibi patruus, o, dat.

VS.

*V*os correpta datur: Monosyllaba, cū genitiuis
 Ternæ uel quartæ produc, numeri que secundi
 In quarta primū, quartum, quintumq. & in uris,

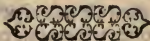
DE QVANT. SYLL.

Dumq. utis patrius, vel in udis, & untis, odiusve
Aut quintus fit in u longus tum rectus habetur:
Ergo produces uenerabile nomen I E S V S.

De decem uitijs in carmine uitandis.

Barbara nulla inerit uox, aut incongrua metro.
Nulla redundabit: nulla integritate carebit.
Nil transponetur. Nil confundet male sensum.
Nec rapies longam: nec produces breuiandam.
Nec post uocalem, nec post m, uersu in eodem.
Partibus à uarijs uocalis ritè sequetur,
Syllaba ni pereat præcedens, ut modò dixi.
Nec succussantes. Nec pones molle crepantes.
Nec paucis numeris tibi multa licere putabis.
Nec tibi propones nisi summos quosque imi-
tandos.

DE FIGVRIS.

FIGVRÆ DEFINITIO.

A Rte nouata aliqua dicendi forma, figura
est.
Sunt eius species, Metaplasmus, Schema,
Tropusq.:

Quas, manifestatis, uitijs, reserabimus ample.

De Vitijs.

Barba-

Barbarus est quisquis scribendo, siue loquendo *Barbarismus*
 Verbum corrumpit: peregrinū est barbara lexis.

Esto Solæcismus uitiosa oratio quævis. *Solæcismus*

Obscuræ ignobilique orationis species.

Impropriè sumptum uerbum dicatur Acyron. *Acyrologia*

Omne superuacuum Pleonasmos ritè uocatur. *Pleonasmus*

Esto Perissologus tibi sermo superfluus omnis. *Perissologia*

Amphibolon dubius Romanis sermo feretur. *Amphibologia*

Tautologos uerbis uarijs rem signat eandem. *Tautologia*

Macrologus sermo nimium prolixus habetur. *Macrologia*

Eclipsis uerbum; Reticentia uerba subaudit. *Eclipsis*

Est Aenigma grauis nimium tibi sermo solutu. *Aenigma*

Inordinatæ species.

Magna Tapinosis tenui sermone recludit. *Tapinosis*

Aeschrologos nobis obscena oratio fertur. *Aeschrologia*

Est Caco ritè phaton quidquid sonat haud bene

nobis. *Cacophonia*

Esto Cacozelon praua affectatio nobis. *Cacozelia*

Haud bene compositum Cacosyntheton esto

Latinis. *Cacosyntheton*

De Metaplasmo.

Diçtio transformata poetæ fit Metaplasmus. *Metaplasma*

Adijce principio quicquam, sic Prosthesis edes. *Prosthesis*

Adijce quid medio: sic fiet epenthesis aptè. *Epenthesis*

Adijce quid fini. pulchram facies Paragogen. *Paragogen*

Aufert quid capiti uates ut Apharesin edat. *Apharesis*

E medio quicquam tollas ita Syncopa fiet. *Syncopa*

Est Apo nempe cope quidquam de fine recidēs. *Apocope*

Ectasis extendit tibi iure, puer breuiandani. *Ectasis*

DE FIGURIS.

Boletus Produenda foret, quam Systola corripit ipsa.
eresis Syllaba per binas diuisa, Diæresis esto.
neresis Syllaba de binis est facta Synæresis una.
lipis & *nalapha* M, necat Ellipsis : seu uocalem Synalæpha.
ntithesis Antithesis fiet tibi, littera si uarietur.
etathesis Est Meta nempe thesis, si transponas elementum.
arallage Prepositura quidem mutata, Parallaga fiet.

De Schemate.

hema Schemata dant spæcies tibi Lexeos, & Dianæas.
rolepsis Per parteis referat totū, aut post facta Prolepsis.
ingma Verbo uno plureis sensus per Zeugma recludo.
ypozeug Iungit Hypozeugsis sua rebus uerba quibusque.
llepsis Verbo uno uaria est Syllepsis clausula nexa.
synthetō Copula supprimitur, quò fiat Asyntheton aptè.
olysynthe Copula multiplicata facit Polysyntheton usque
n Est Anadiplōsis uerbi repetitio summi.
anadiplōsis Principium fit idem nonnunquam uersibus aptè.
anaphora Principio & fini reperitur uersus eodem.
panalepsis Dictio format Epizeuxim cum ui geminata.
epizeuxis In simili uerbo ludit quandoque poëta.
aranoma Mobile cuique suum fixo connectitur aptè.
a Principijs eadem est Paromæon littera multis.
chesis ono Verborum similis sit finis Homœoteleuton.
aton Casus Homœoptoton erit similis tibi multus.
omæotelu Bella Polypoton parij sit clausula casus.
n Sermonis series prælonga uocabitur Hyrmos.
omæopro E uerbo in uerbum Climax it pulchra figura.
n
polypoton
hyrmos
climax

De Tropis.

Vertit ad improprium Tropus omnia significa-

tum.

Propter rem similem pro uerbis uerba repones.

Esto Catachresis bona uocis abusio nobis.

At Metalepsis erit transumptio facta gradatim.

Dico Metonymiam, Bacchum bibo, uina coronant.

Appellatiuum proprii uice saepe locatur.

Exornat carmen fixo bene mobile quadrans.

Pro naui puppis contrâue, Synecdoche habetur:

Sæpe sonus causam fingendi nomina præstat.

Rem circûloquimur, fit quâdo Periphrasis apta.

Valde turbatus uocum fit Hyperbaton ordo.

Hysteron proteron pôst ponas si, antè locanda.

Ordo inuersus erit tibi Anastrophæ præposituræ.

Interiecta Parenthesis est, sententia quæuis.

Synchesis est prorsuin uocum, aut confusio sêlus

Quoquam interposito per Tmesim uerbula scindendo.

Excessus fidei manifestus, Hyperbola fertur.

Dic allegoriam, sensu si uerba repugnent.

Allegoria septem species, è multis.

Illudens sermo recte Ironia feretur:

Antiphrasis uerbum sit per contraria dictum:

Aenigma supra declaratum est.

At Charientismos tibi molliet aspera dictu:

Sermo procul notus festiua Parœmia fertur:

Hosticus irrisus nobis sarcasmos habetur:

Metapho

Catachre

Metaleps

Metonym

Antonom

fia.

Epitheto

Synecdoche

Onomatop

pœia.

Periphras

Hyperbat

Hysteron

Anastroph

Parentesi

Synchesis

Tmesis

Hyperbol

Allegori

Ironia.

Antiphr

sis.

Allegor

Charient

mos.

Parœmi

Sarcasm

D E F I G U R I S.

- Asteïsmos.** Simplicitas. Asteïsmos erit, si rustica de sit :
Homœosis. Nota parū demonstrat Homœosis mage notis.
Icon. Est Icon quoties formæ bene confero formam.
Parobola. Iure disertus erit, quisquam rem cōparat aptè.
Paradigma. Exemplum facti uel dicti sit Paradigma.

Miscellanea reliquarum figurarum declaratio.

- Descriptio.** Multa figurarum descriptio nomina sumit ;
 Certamen, Naumachia. pugna naualis.
Epimone. Inuenies uersum repetitum sæpe decenter.
Antiphras. Respondere solent scriptores obijciendis.
Appositio. Apponens coniunge pari casu duo fixa.
 Esto res eadem: declaratumque præito.
Enocasio. Si ternam primæ des: totum sit tibi primæ:
 Siq; secundæ des ternam, totum esto secundæ:
 Pauper ego canto: Luca uir maximus audi.
Conceptio. Implicitam uocites generum syllepsin ; uterque
 Est probus, At debent mas, & fœmella notari.
Prolepsis. In partes totum partitur ritè prolepsis,
 Cum uerbo positū: Tacitam quandoq; uidebis.
Zeugma. Vnius est uerbi ad diuersa reductio zeugma,
 Aut adiectiui: Nihil hic nisi carmina desunt.
 Iratus rex est, reginaque non sine causa.
Antiptosis. Antiptosis erit, pro casu ponito casum.
Synthesis. Synthesis haud uocem, sed cernit significatum:
Parasiope-
sis. Rem magis inspicunt quam uocem sæpe poëtæ.
Prosopo-
pœia. Rem nimis ut notam ferimus nos sæpe tacere.
Epanodos. Fingere personam res est percrebra poëtæ.
 Laudatur uerbi repetitio facta decenter.